

“Averting the Severity of the Decree” and Talmud Ghost Stories Rabbi David Singer

וַיִּתְּנָה תְּקֵף קִדְשֵׁת הַיּוֹם, כִּי הוּא נוֹרָא וְאִיוֹם: וְבוּ תִּנְשֵׂא מַלְכוּתְךָ, וַיִּכּוֹן בְּחֶסֶד כְּסָאָךָ, וְתִשָּׁב עָלַי בְּאֵמֶת. אֵמֶת כִּי אַתָּה הוּא דִּין וּמוֹכִיחַ, וַיּוֹדַע וְעַד, וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם, וְסוֹפֵר וּמוֹנֵה, וְתִזְכּוֹר כָּל הַנְּשִׁכָּחוֹת: וְתִפְתַּח אֶת סֵפֶר הַזְּכוֹרוֹנוֹת, וּמֵאֲלֵיו יִקְרָא, וְחוֹתֵם יָד כָּל אָדָם בּוֹ. וּבִשְׂוֹפֵר גָּדוֹל יִתְקַע, וְקוֹל דְּמָמָה דִּקְהָ יִשְׁמַע: וּמֵלֶאכִים יִחְפְּזוּן, וְחֵיל וּרְעֵדָה יֵאֲחָזוּן, וַיֵּאֱמְרוּ הִנֵּה יוֹם הַדִּין, לְפָקוֹד עַל צְבָא מְרוֹם בְּדִין, כִּי לֹא יִזְכּוּ בְּעֵינֶיךָ בְּדִין. וְכֹל בָּאֵי עוֹלָם יַעֲבְרוּן לְפָנֶיךָ כְּבָנֵי מְרוֹן. כְּבִקְרַת רוּעָה עֲדָרוּ, מַעֲבִיר צֹאנוּ תַּחַת שִׁבְטוֹ, כּוֹן תַּעֲבִיר וְתִסְפּוֹר וְתִמְנֶה, וְתִפְקֹד נַפְשׁ כָּל חַי, וְתִחְתּוֹךְ קֶצֶבָה לְכָל בְּרִיָּה, וְתִכְתּוֹב אֶת גְּזֵר דִּינֶם.

בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה יִכְתּוּבוּ, וּבַיּוֹם צוֹם כְּפוֹר יִחְתַּמוּן, כְּמָה יַעֲבְרוּן, וְכְמָה יִבְרָאוּן: מִי יִחִיָּהּ, וּמִי יָמוּת: מִי בְּקֶצֶו, וּמִי לֹא בְּקֶצֶו: מִי בְּאֵשׁ, וּמִי בְּמַיִם: מִי בְּחָרֵב, וּמִי בְּחַיָּה: מִי בְּרָעַב, וּמִי בְּצָמָא: מִי בְּרָעַשׁ, וּמִי בְּמַגְפָּה: מִי בְּחִנְיָקָה, וּמִי בְּסִקִּילָה: מִי יָנוּחַ, וּמִי יָנוּעַ: מִי יִשְׁקֵט, וּמִי יִטְרֹף: מִי יִשְׁלוּ, וּמִי יִתִּיּוֹר: מִי יַעֲנִי, וּמִי יַעֲשֶׂר: מִי יִשְׁפֹּל, וּמִי יָרוּם.

וְתִשׁוּבָה וְתַפְּלָה וְצַדִּיקָה מַעֲבִירוּ אֶת רַע הַגְּזֵרָה.

Let us now relate the power of this day's holiness, for it is awesome and frightening. On it Your Kingship will be exalted; Your throne will be firm with kindness and You will sit upon it in truth. It is true that You alone are the One Who judges, proves, knows, and bears witness; Who writes and seals; Who remembers all that was forgotten. You will open the Book of Chronicles—it will read itself, and everyone's signature is in it. The great shofar will be sounded and a still, thin sound will be heard. Angels will hasten, a trembling and terror will seize them—and they will say, 'Behold, it is the Day of Judgment, to muster the heavenly host for judgment!'—for even they cannot be vindicated in Your eyes in judgment. All mankind will pass before You like a flock of sheep. Like a shepherd pasturing his flock, making sheep pass under his staff, so shall You cause to pass, count, calculate, and consider the soul of all the living; and You shall apportion the destinies of all Your creatures and inscribe their verdict.

On Rosh Hashanah will be inscribed and on Yom Kippur will be sealed how many will pass from the earth and how many will be created; who will live and who will die; who will die at his predestined time and who before his time; who by water and who by fire, who by sword, who by beast, who by famine, who by thirst, who by upheaval, who by plague, who by strangling, and who by stoning. Who will rest and who will wander, who will live in harmony and who will be harried, who will enjoy tranquility and who will suffer, who will be impoverished and who will be enriched, who will be degraded and who will be exalted.

But **Repentance, Prayer, and Charity** avert the severe Decree!

Babylonian Talmud, Berachot 18b

It happened that there was a certain pious man who gave a *dinar* to a poor man on the eve of Rosh Hashanah in the year of a famine, and his wife chided him for it. So he went and spent the night in a cemetery. While there, he heard to spirits talking with each other. Said one to the other, “My friend, let us roam the world and hear from behind the curtain what misfortune is to come to the world.”

Her friend replied, "I cannot come with you because I am buried in a matting of reeds.¹ But you go and come back and tell me what you hear."

So she went and roamed and returned, and her friend said to her, "What have you heard from behind the curtain?" She replied, "I heard that the crops of anyone who plants at the time of the first rain will be destroyed by hail."

So the pious man went and planted before the second rain. Everyone's crops were destroyed, but his were not. The next year he again went and spent a night in the cemetery and heard the same two spirits speaking. Said one to the other, "Let us roam the world and hear from behind the curtain what misfortune is to come to the world."

She replied, "Did I not already tell you that I cannot come because I am buried in a matting of reeds!? But you go and tell me whatever you hear."

So she went and roamed and returned. And her friend said to her, "What have you heard from behind the curtain?" She replied, "I heard that the crops of anyone who plants at the time of the second rain will be blasted by a dry wind."

Hearing that, the pious man went and planted at the time of the first rain. Everyone's crops were blasted, but his were not. His wife said to him, "Why is it that last year everyone's crops were destroyed by hail and yours were not. And now everyone's crops were blasted by wind and yours were not?" So he told her the whole story.

They say that it was only a few days later when a fight broke out between the pious man's wife and the mother of that child whose spirit he had overheard in the cemetery. During the fight, the wife said to her, "Come, I will show you your daughter buried in a matting of reeds."

Now, the next year, the pious man went and spent the night in the cemetery, and he heard the same two spirits talking with each other once more. Said one to the other, "My friend, let us roam the world and hear from behind the curtain what misfortune is to come to the world this year." She replied, "**My friend, leave me be!** The words that we spoke between ourselves have already been heard among the living."

והתניא: מעשה בחסיד אחד שנתן דינר לעני בערב ראש השנה בשני בצורת והקניטתו אשתו והלך ולן בבית הקברות. ושמע שתי רוחות שמספרות זו לזו, אמרה חדא לחברתה: חברתי, בואי ונשוט בעולם ונשמע מאחורי הפרגוד מה פורענות בא לעולם. אמרה לה חברתה: איני יכולה שאני קבורה במחצלת של קנים, אלא לכי את ומה שאת שומעת אמרי לי. הלכה היא ושטה ובאה. ואמרה לה חברתה: חברתי, מה שמעת מאחורי הפרגוד? אמרה לה: שמעתי, שכל הזרע ברביעה ראשונה בוד מלקה אותו. הלך הוא זרע ברביעה שניה. של כל העולם כולו - לקה, שלו - לא לקה. לשנה האחרת הלך ולן בבית הקברות, ושמע אותן שתי רוחות שמספרות זו עם זו. אמרה חדא לחברתה: בואי ונשוט בעולם ונשמע מאחורי הפרגוד מה פורענות בא לעולם. אמרה לה: חברתי, לא כך אמרתי לך: איני יכולה שאני קבורה במחצלת של קנים? אלא לכי את ומה שאת שומעת בואי ואמרי לי. הלכה ושטה ובאה. ואמרה לה חברתה: חברתי, מה שמעת מאחורי הפרגוד? אמרה לה: שמעתי, שכל הזרע ברביעה שניה שדפון מלקה אותו. הלך זרע ברביעה ראשונה. של כל העולם כולו - נשדף, ושלו לא נשדף. אמרה לו אשתו: מפני מה אשתקד של כל העולם כולו לקה ושלך לא לקה, ועכשיו של כל העולם כולו נשדף ושלך לא נשדף? סח לה כל הדברים הללו. אמרו: לא היו ימים מועטים עד שנפלה קטטה בין אשתו של אותו חסיד ובין אמה של אותה ריבה. אמרה לה: לכי ואראך בתך שהיא קבורה במחצלת של קנים. לשנה האחרת הלך ולן בבית הקברות ושמע אותן רוחות שמספרות זו עם זו. אמרה לה: חברתי, בואי ונשוט בעולם ונשמע מאחורי הפרגוד מה פורענות בא לעולם. אמרה לה: חברתי, הניחיני, דברים שביני לבינך כבר נשמעו בין החיים.

¹ Likely, her family was too poor to bury her in proper linen shrouds and she was embarrassed.